

Svedectvo

...Svedectvo musí byť vždy vopred dohovorené s evanjelizátorom alebo s tým členom evanjelizačnej skupiny, ktorý je zodpovedný za svedectvá.

Svedectvá predstavujú podstatný, dalo by sa povedať teologický prvok evanjelizácie. Sú už časťou samotnej evanjelizácie. Evanjelizácia smeruje k osobnému stretnutiu s Kristom - Spasiteľom, ktorý mocou Ducha Svätého vstupuje do nášho života a premieňa ho. Svedectvá hovoriace o možnosti a realite takýchto stretnutí dnes majú veľkú moc a sú v procese evanjelizácie nevyhnutné.

Príručka evanjelizačných rekolekcií, Diakonia evanjelizácie Hnutie Svetlo - Život 1995

Podmienky plodného vydávania svedectva o Kristovi

1. Byť si istý, že Kristus je mojím Pánom a Spasiteľom, že je prítomný v mojom živote, žije vo mne a ja v ňom.
2. Uistiť sa, že som všetky svoje hriechy uznal a vyznal pred Bohom s vierou v odpúšťajúcu moc Kristovej krvi, vyliatej na kríži.
3. Uistiť sa, že vediem život v Duchu, že Kristus sedí na tróne môjho srdca a moje „ja“ je Mu poddané.
4. Deliť sa pri každej príležitosti jednoduchým spôsobom s inými svojou vierou v Krista.
5. Modliť sa.
6. Ísť, to znamená vziať iniciatívu do svojich rúk.
7. Ísť v láske, s presvedčením, že som nástrojom Božej lásky.
8. Hovoriť o Kristovi.
9. Výsledky ponechať na Boha a Jemu pripisovať výsledky.

Ak uvedieme do života všetky vymenované zásady, určite bude naše svedectvo plodné, prinesie ovocie a budeme prežívať veľkú radosť. Vtedy na otázku: „Čo považuješ za najradostnejšiu udalosť svojho života?“ budeme môcť odpovedať: „To, že som prijal Krista a že môžem k Nemu privádzať iných. To je najradostnejšia udalosť v mojom živote a takto najlepšie môžem slúžiť iným ľuďom, mojim bratom.“

(F.Blachnický, z prednášky: Viera a svedectvo v Duchu Svätom; v: Evanjelizácia podľa plánu Ad Christum Redemptorem, zv. 3, Svetlo – Život, s.92)

AKO SI PRIPRAVIŤ A POVEDAŤ SVOJE OSOBNÉ SVEDECTVO

- A. Potrebujeme sa pripraviť (1Pt 3, 15)
- B. Cieľom osobného svedectva je ukázať, ako ste Pána Ježiša prijali a akým spôsobom Ježiš ovplyvnil váš život (1Jn 1, 1-3)

Osobné svedectvo ukazuje Ježiša Krista jasne v dobrom svetle a dáva tak nádej, že každý, kto počúva, bude chcieť mať s Ním osobný vzťah.

I. Biblické príklady osobného svedectva

1. Predtým, ako uveril: Hovorí tu o tom, čo si myslel a čo robil predtým, než sa stal veriacim (Sk 22, 1-5)
2. Ako uveril: Pavol vysvetľuje, ako sa stal veriacim (Sk 22, 6-11)
3. Potom, ako uveril: Pavol hovorí, ako sa zmenil jeho život, potom keď sa stal veriacim (Sk 22, 12-21)

II. Prispôsobenie svedectva

Aj keď Pavlovo svedectvo zostáva rovnaké, hlavný dôraz vždy prispôsobuje podľa situácie kedy a kde ho hovorí a pre koho je určené (porovnaj Sk 21, 37 – 22,21 a tiež Sk 26, 1-23).

III. Ako si pripraviť svoje osobné svedectvo

Kedy píšete svoje osobné svedectvo, premýšľajte o nasledovných veciach:

1. **Predtým**, ako som prijal Pána Ježiša:
  - a. Aký bol môj život? Aké boli moje postoje, potreby, problémy?
  - b. Okolo čoho sa najviac točil môj život? Kde som hľadal šťastie a istotu?
  - c. Ako som sa v týchto oblastiach sklamal?
  - d. K čomu som sa obracal, aby som našiel pocit bezpečia, pokoj mysle a šťastie? V čom som nebol uspokojovaný?
2. **Ako** som prijal Pána Ježiša:
  - a. Kedy som prvýkrát počul evanjelium? Ako? (Kedy som sa prvýkrát stretol so skutočným kresťanstvom.)
  - b. Aké boli moje prvé reakcie?
  - c. V ktorej chvíli sa začal meniť môj postoj a prečo?
  - d. S čím som najviac bojoval vo svojej mysli tesne pred prijatím Pána Ježiša?
  - e. Prečo som sa rozhodol prijať Pána Ježiša napriek všetkým pochybnostiam, s ktorými som sa stretával?
3. **Po prijatí** Pána Ježiša:
  - a. Aké zmeny sa udiali v mojom vnútri a v mojom živote tesne po prijatí Pána Ježiša a po nejakom čase?
  - b. Ako sa zmenil môj rebríček hodnôt?
  - c. Ako sa zmenili vzťahy k sebe samému a k ostatným ľuďom?
  - d. Čo prežívam po prijatí Ježiša?

Tematické svedectvo

Dĺžka svedectva

Svedectvo môže byť rôzne dlhé, podľa „literárneho druhu“ – tj. môže to byť knižné, či filmové spracovanie životného príbehu človeka, ktorý našiel Krista, stretol sa s ním a to zmenilo jeho život. To je samozrejme dlhšie a popisuje rôzne aspekty života človeka, jeho dozrievanie vo viere.

Ak hovoríme o svedectve, ktoré hovoria osoby na rôznych evanjelizačných, formačných stretnutiach, to by mali byť krátke: **3-5min. maximálne.**

Štruktúra svedectva

Má rovnakú štruktúru, ako je uvedené vyššie, ale nemusí sa týkať môjho život ako celku.

Pripomením len, že na **úvod sa treba predstaviť** (stačí meno) a ktorú oblasť reprezentujeme, odkiaľ sme.

Ako sme už často krát počuli, odovzdanie života Kristovi nie je jednorazovou záležitosťou: toto svoje rozhodnutie obnovujem prakticky každodenne, keď sa musím znova rozhodovať, či chcem žiť, kráčať s ním alebo chcem ísť svojou cestou, cestou, ktorú mi ukazuje tento svet.

Môže byť teda zamerané tematicky, tj. môžem hovoriť o tom, ako som stretol Krista a ako to zmenilo môj pohľad na určitú oblasť môjho života, na určité veci...

Prosíme však, aby svedectvo bolo pripravené písomne a skontrolované zodpovednými osobami. Kontrolu sa snažme chápať nie ako negatívny, obmedzujúci prvok, ale ako niečo, čo nám má pomôcť lepšie a zrozumiteľnejšie formulovať to, čo prežívame, cítime tak, aby to bolo zrozumiteľnejšie pre iných, aby bolo povzbudením a motiváciou tiež odovzdať svoj život, svoje záležitosti Kristovi.

Pripomením ešte, **čím nemá byť svedectvo**: nemá byť kázaním, moralizovaním a ani vyzývaním iných k nejakým krokom, činom – to je úloha ďalších členov tímu, spoločenstva - tých, ktorí ohlasujú kerygmu, tj. Božie slovo „tu a teraz“.

Pár slov povzbudenie na záver...

„Podstatou svedectva o Kristovi totiž nie je len hovoriť, ale predovšetkým odovzdávať druhým Jeho život, to, čo On vykonal pre náš život. Z pohľadu ostatných prostriedkov rastu, svedectvo je k nim v takom vzťahu, ako odtok k jazeru. V jazere bez odtoku dochádza k zničeniu rastlínstva, k zahnívaniu.

Svedectvo, ako „ odtok „ umožňuje zotrvať v Kristovi prostredníctvom stáleho kontaktu s Ním – prijímanie a odovzdanie druhým. Kresťanstvo, ktoré sa nevytvára v svedectve, je nezrelé a neuskutočňuje svoje poslanie. Človek, ktorý sa narodil z Boha, sa nenarodil pre seba, ale pre Boha a Jeho dielo vo svete.“ (Postoáza po ONŽ I°, Úvod do X. stretnutia).

To nám pripomenul aj o. bp. Peter Rusnák, predseda Rady pre laické a apoštolské hnutia KBS počas II. Kongregácie zodpovedných HSŽ v Prešove, 8.3.2013:

„...A čo vlastne je tá evanjelizácia? V prvom rade to má byť naše osobné svedectvo, to jest „ísť s tou zvesťou, s tým zážitkom, s touto istotou života v Ježišovi Kristovi k druhým ľuďom“. Ak to nerobíme, je otázka pre každého z nás: Čo si vlastne zažil, ak sa nedelíš?! Často nás zahanbuje tento svet, naši kolegovia, ktorí sa s nadšením delia o svoje zážitky z futbalu, či z predstavenia v divadle, v kine, na koncerte... A čo my, čo náš život s Kristom?! „Cirkev sa má stať takou oázou, ktorá vyžaruje svetlo ... v ktorej prúdi život lásky Kristovej, ktorá sa dáva...“

Spracovala: Mery Poláčková, Členka Centrálnej diakonie jednoty HSŽ, apríl 2013.